

PRAEFATIO.

cuius causa hæc paterentur incommoda, nossetque
 qua ea effugere possent ratione, ac Deum habere propi-
 tium, quam plures ad eos prædicatores ac vitæ ma-
 gistros misit, viros sanctissimos, ac diuino spiritu lo-
 cupletes, & prophetiæ dono fulgētes, qui morū splen-
 dore, & prophetici muneris autoritate, atq; ignitorū
 verborum robore, modo combinationibꝫ vsq; modo
 pollicitationibus, ad populum habitis cōcionibus, ho-
 mines à sceleribꝫ auocatos ad meliorem mentem tra-
 ducerent. Conciones ex ijs nonnullas, veluti è tot scri-
 pturarum naufragio erutas, ac incolumes Dei benefi-
 cro seruatas, inter sacrorum Bibliorum volumina ac-
 cipimus. Quæ quidem in libro duodecim Prophetarū
 (quos vulgò minores solemus appellare) continētur:
 & multiplicibus difficultatibus inuolutæ sunt, quod
 in eis de rebus & loci & temporis longissima interca-
 pedine à nobis disiunctis, sermo sit: quod etiam testa-
 ti sunt viri pietate, ingenij acumine, & eruditiōe præ-
 stantes, qui commentarijs scriptis, illorū Prophetarū
 vaticinia illustrare, conati sunt. Sed tanta est ea-
 rum concionum cum maiestas, tum difficultas, vt nō
 modo insignia summorum virorum admittat com-
 mentaria, sed etiā nostra, & cuiusuis qui Propheticoꝝ
 monumentorū intelligentiæ studiosus extiterit, expo-
 sitiones nō reiiciat. Contēdi igitur ego neruos meos &
 qua potui diligentia adnissus sum, vt Vates illi sanctis-
 simi, apertius quàm hucusque, in ijs cōcionibus loque-
 rentur, & à lectoribus, nostra, quoad licuit breui enar-
 ratione adiutis, eorum sensus percipi posset. Cum au-
 tem commentationes has nostras, vt in lucem prodirent,
 adornarem, exoptatissimum nuntium, non sine
 ingenti accepi lætitia, quo certior factus sum, Sacram
 Catholici Regis nostri Philippi Maiestatem, qua solet
 vigili cura, & prouidentia Regnis prospicere, & huic
 maximè, sibi paucis ante diebus à Deo concesso, eadē
 Bracharensi Ecclesiæ consulens, illius te Archiepiscopum